



Mette Frederiksens tale ved Socialdemokratiets kongres

Taler

Mette Frederiksen
Formand for
Socialdemokratiet

Dato

23. september 2016

Kære venner. Vi er hovedarkitekten bag det skandinaviske velfærdssamfund. Skulle vi starte forfra, ville vi opfinde det igen. Vi vil kæmpe for det, når politiske modstandere forsøger at udfordre solidariteten og fælles skabet. Men vi har ikke støbt vores samfund i beton. Og det er vores ansvar at gå forrest, når problemer skal tackles, og samfundet skal forandres. Det er ikke godt nok, at der stadig er børn, der forlader skolen uden at kunne læse, skrive og regne. Det er ikke godt nok, når skiftende regeringer afsætter penge til fx ældreområdet - uden at pengene så rent faktisk også går til vore gamle. Det er ikke godt nok, at der fortsat er store sociale problemer. For ved I hvad? Hvis du bliver syg, så skal du ikke bekymre dig for, om personalet på hospitalet har travlt til at tage sig af dig. Hvis du skal på plejehjem, skal du ikke være bange for, om du får en værdig behandling. Det skal vi gøre bedre. Og her får vi brug for hjælp. Fra pædagoger, skolelærere, sygeplejersker, politibetjente, SOSU-assistenten, socialrådgivere. Fra alle de offentligt ansatte. Alle jer, der har det privilegium at kunne sætte et unikt præg på andre menneskers liv og skæbne. Være forskellen på en god eller dårlig dag. Ja, være forskellen på et godt eller dårligt liv. For nogle er det selvfølgelig bare et arbejde. Men jeg er overbevist om, at det for de fleste også er et kald. En vilje til at ville noget for andre mennesker. At bruge sin faglighed til at gøre en forskel. Jeg er bange for, om vi er ved at ødelægge arbejdsglæden hos nogle offentligt ansatte. Vilkaerne er blevet sværere. Der er sparet meget. Omstruktureret igen og igen. Men noget er galt. Det er som om, at pengene forsvinder i for meget papirarbejde. Sygefraværet er for højt. Det er uholdbart. Måske har vi brug for en lille revolution i den måde, vi ser på den offentlige sektor. Den er ikke en økonomisk byrde. Det er ikke noget, der per definition kan drives bedre og mere effektivt af private. Den offentlige sektor i Danmark er vores hjertensbarn. Det er den, som har været med til at skabe forudsætninger for et af verdens mest frie og lige lande. Og tak for det! Vi har brug for en ny og

samlet drøm om, hvordan vores velfærdssamfund skal se ud. En reform af den offentlige sektor. Hvor vi sætter fokus på kvalitet. Hvor vi begynder at måle på resultater i stedet for midler og processer. Hvor vi område for område sætter gang i afbureaukratisering. Den rigtige styring for vores offentlige sektor er ikke længere New Public Management. Vi skal skabe rum for både faglighed og ledelse. Vi politikere bliver simpelthen nødt til at blande os mindre. Både på Christiansborg. Og ude i den enkelte kommune og region. Vi skal have en "fingrene-væk" -reform. Jeg vil gerne i dag have jeres opbakning til, at Socialdemokratiet sætter sig i spidsen for en stor velfærdsreform, der starter og slutter med respekt. For det enkelte menneske. For den enkelte medarbejder. For vores fællesskab. Vi har fire mål. For det første skal flere opgaver løses tættere på borgerne. I de senere år er stort set alt blevet centraliseret. Mange steder giver det mening. Kræftbehandlingen skal selvfølgelig være højt specialiseret. Det siger sig selv. Men meget andet kan løses lokalt. Her kan digitaliseringen føre os nye veje. Jeg har det sådan, at hvis offentlige medarbejdere i fremtiden kan løse en opgave både klogere og billigere, skal vi så ikke lade dem beholde en del af gevinsten i den enkelte børnehaven eller på den enkelte skole? Det mener jeg. Og lad os for det andet indgå en velfærdskontrakt. Hvor offentligt ansatte forpligter sig til at gøre deres ypperste. Hver dag. Og hvor vi til gengæld forpligter os på at droppe den kontrol, der alligevel ikke skal bruges til noget. Mere frihed til faglighed. Vi politikere skal holde os til de overordnede retningslinjer. Der er brug for stabile rammer med holdbare og flerårige budgetter. For når børnehaven eller plejehjemmet fremover får et flerårigt budget med en klar beskrivelse af opgaver og ikke hele tiden skal bruge tid på papirarbejde, så bliver der rum for at skabe flere resultater. Kan private bidrage, så fint - men kun der, hvor det giver mening og altid på en måde, hvor naturlige offentlige monopoler forbliver offentlige. For det tredje kræver det først og sidst, at vi sætter fokus på ledelse. God ledelse - det er det vigtigste for fremtidens velfærdssamfund, og for at det bliver mere end en politisk drøm. Ledelse og mål er kommet for at blive. Vi har en ambition om at ville noget. Og vi skal vide, hvornår vi lykkes, og hvornår vi skal gøre noget anderledes. Men det skal ske uden den form for styring, vi kender i dag. Der er brug for mere direkte ledelse i hverdagens arbejde. Og endelig, for det fjerde: Mere forebyggelse. Mindre behandling. Vi bruger alt for mange penge og alt for meget tid på at slukke brande - når skaderne er sket. Og det er jo en postgang for sent. Vi skal - skridt for skridt - flytte ressourcer til den tidlige indsats og til forebyggelse. Vi ved det jo godt. Hvis børn får lov til at vokse op i familier med store sociale problemer - uden at vi hjælper dem - så bliver regningen bare større. Det er det, vi skal have lavet om

på. Jeg ved godt, at beslutningstagere før mig har sagt noget af det samme. Det viser noget om, hvor svært det er. Og hvor rigtigt det er. For bliver det let det her? Nej. Men vi kan godt. Ikke det hele på en gang. Og vi vil begå fejl undervejs. Der vil komme nye krav om kontrol og regulering. Men lad os prøve at stå imod det. Målet er klart. Det er præmissen også. Vi har ikke en offentlig sektor for bare at have en offentlig sektor. Flere opgaver skal løses uden en masse nye penge. Det er mennesket før systemet. Aldrig det modsatte. Indsatsen skal kunne sammenlignes på tværs af kommuner og regioner. De mindre dygtige skal dø og pine lære af dem, der når de bedste resultater. Forventningerne er mange. Kravene til den enkelte medarbejder vil ikke blive mindre. Det her bliver ikke en reform, vi kan lave kun på Christiansborg. Det skal ske i et samarbejde med alle de danskere, der har forventninger til vores velfærdssamfund. I et tæt samarbejde med de medarbejdere, der har fingeren på pulsen. Med de virksomheder, der nyder godt af en veludviklet offentlig sektor. Og i et samarbejde med beslutningstagere i kommuner og regioner. Vores mål er klart. Flere opgaver skal løses tættere på borgerne. Vi skal indgå en velfærdskontrakt med vores offentligt ansatte. Vi skal insistere på et stærkere fokus på ledelse. Og vi skal satse mere på forebyggelse. Det her er en kerneopgave for en kommende S-ledet regering. Det kræver, at vi på Christiansborg træffer de rigtige beslutninger her i efteråret. Når vi bliver spurgt, hvad visionen er for de næste ti år, svarer vi: Styrk velfærden. Flere arbejdspladser. Invester i mennesker. Når det liberale Danmark bliver spurgt, siger de: Svaret er topskattelettelse!

Topskattelettelse! Hvad var spørgsmålet? Venstre siger at vi kun har råd til fremtiden, hvis dem, der tjener mest, får skattelettelse - og hvis dem, der har de hårdeste job, arbejder mere. Det er en falsk brændende platform. Måske er der i virkeligheden mere tale om en varm ministertaburet. Og hvad værre er. Det er ikke retfærdigt. Lad mig give et eksempel. En mand på 43 år. Han har ingen uddannelse. Men han har været mange år på arbejdsmarkedet. Spøger man Danmarks Statistik, vil han få ni år som pensionist. En mand på samme alder - bare med en lang videregående uddannelse. Han får 15 år. Så stor er uretfærdigheden stadig i vores samfund. Den forskel i tid er forskellen på at være med til barnebarnets første skridt og stolt være med til første skoledag. Og for mange er det også forskellen på at vågne op om morgenen og række ud efter glasset med kodimagnyler - eller at vågne op til en dag med et fuldt og energisk program. Den ulighed, der findes i vores samfund, bliver kun større, når vi bliver ældre. Den skal vi ikke forstørre. Den skal vi bekæmpe. Og jeg tillader mig at sige det rent ud: Det er en hån, når regeringens "løsning" for de mennesker er en seniorfleksordning, der gavner 100 mennesker. Det er en hån. Venstre vil have

alle til at arbejde mere. Ikke fordi alle kan. Men for at kunne give topskattelettelse. Det er en forkert vej at gå. Det er ikke løsningen på Danmarks udfordringer. Og udfordringer er der. Når vi ser lidt ud i fremtiden, er det ikke svært at se, at befolkningen ændrer sig. Vi bliver flere ældre. Det er jo skønt. Men færre unge. Flere sygdomme kan vi heldigvis kurere, men udgifterne stiger samtidig. Det skal vi løse. Og det kan vi. Men lad mig gøre det meget klart. Vi kommer ikke til at love guld og grønne skove. Til gengæld gør vi noget andet. Vi holder fast i vores samfundsmodel. Vi stoler på Danmark. Og fordi vi ikke vil give store skattelettelse, så har vi råd til velfærd. Vi har råd til at skabe flere arbejdspladser. Vi har råd til, at flere kan efteruddanne og opkvalificere sig. Det er vores plan. Det er vores løfte. Socialdemokratiet har igennem historien vist, at vi er i stand til at regere og træffe beslutninger. Også dem, der ikke er nemme. De beslutninger, der ikke høster stort bifald. Vi gør det, når det er det rigtige at gøre. Vi har udvidet arbejdsudbuddet. Og vi har altid sikret sammenhæng mellem indtægter og udgifter. Økonomisk ansvarlighed og sociale fremskridt har altid gået hånd i hånd for os. Det vil det også gøre i fremtiden. Fundamentet for vores velfærdssamfund er arbejdspladser. Private arbejdspladser. Vores velstand bygger på et driftigt erhvervsliv og på flittige og dygtige medarbejdere. I en hård global konkurrence betyder rammevilkår meget. Derfor skal vi altid have et vågent øje for, at vi ikke sætter danske virksomheder markant dårligere end dem, de konkurrerer imod uden for landets grænser. Fortællingen om Danmark er fortællingen om et lille land, som turde tro på, at vi var i stand til at skabe noget unikt. Have modet til at gå forrest. Tag bare den grønne omstilling. Danmark er gået fra en økonomi baseret på kul, olie og gas. Til et samfund, der i højere grad baserer sig på sol, vind og vand. Visionen er lige så smuk, som den har været udskældt. Mange har i løbet af årene forsøgt at bremse eller helt standse den. Vi har holdt fast. Resultaterne taler for sig selv. Vedvarende energi fylder mere og mere i vores elforsyning. Om få år mere end 80 procent. Og når resten af verden nu har brug for nye energiløsninger, ser de naturligt mod Danmark. At Danmark har en førerposition på den grønne omstilling er ikke noget, der er sket af sig selv. Den er resultatet af et godt erhvervsliv og fremsynede energiselskaber. Kombineret med politisk mod har det været en succesfuld opskrift. Nu har vi en regering, der er ved at sætte den grønne omstilling over styr. De vil droppe de kystnære møller. Ikke fordi det er for dyrt. Men fordi regeringen synes, de er grimme. Det gavner ikke danske virksomheder. Det gavner ikke miljø og klima. Og det gavner ikke landdistrikterne. Vi skal i stedet holde fast i vores ambitioner. Særligt fordi, kravene ikke bliver mindre i fremtiden. Tallene bag mig viser tydeligt vores udfordring. Vi kommer til at

mangle 70.000 mennesker med faglærte kompetencer. Og tilsvarende 70.000, der ikke har papir på deres færdigheder. Vi skal have viljen til at uddanne vores egne unge og dem, der ikke fik muligheden dengang. Svaret kan ikke være, at vi importerer en masse arbejdskraft udefra. Alt for længe har vi accepteret en globalisering, der er mere til fordel for nogle end andre. Det skal være slut. Vores opgave er at give alle i vores samfund den uddannelse, de kompetencer og den viden, der skal til, for at de kan klare sig på arbejdsmarkedet, forsørge sig selv - vinde i globaliseringens hårde konkurrence. Det er vores løfte! Vi har brug for bedre muligheder for uddannelse til ledige. Økonomi må ikke være en barriere. Derfor har vi foreslået, at ledige kan tage relevant uddannelse med 110 procent dagpenge. Det er en rigtig vej at gå. Egentlig handler det grundlæggende om tryghed. Hvor det i gamle dage var trygt at kunne blive på den samme virksomhed hele arbejdslivet, er det i dag ikke nok. Nej, i dag handler tryghed om at kunne skifte. Om at vide sig sikker, hvis virksomheden flytter ud. Det er vores ambitiøse vision for fremtidens Danmark. Kære venner. Politik handler om mange ting. Om indhold og substans. Om værdier og ledelse. Om troværdighed og tillid. Lad os være ærlige. Som parti har vi tabt noget tillid igennem de seneste mange år. Især fra dem, der har mest at miste, i den tid vi lever i. Jeg møder mange mennesker, der er meget utrygge ved fremtiden. Mennesker, som oplever en benhård konkurrence på arbejdsmarkedet. Jeg forstår godt, at de er utrygge. For de har ret: Der er nogen, der taber på globaliseringen. Uligheden er steget. Der er danske lønmodtagere, der mister deres arbejde, når virksomhederne flytter ud. Den fri bevægelighed af arbejdskraft presser ikke ret mange i toppen af vores arbejdsmarked. Men jeg kan love jer for, at de kan mærke det andre steder. På motorvejen, i byggeriet og i restaurationsbranchen. Når mennesker er utrygge, er det vores opgave at skabe tryghed. Ikke ved at vende ryggen til verden. Hverken i retorik eller handling. Socialdemokratiet vil aldrig bilde nogen ind, at der findes lette og enkle løsninger. Men hvor løsningerne er komplicerede, er vores budskab enkelt: Det handler først og sidst om ærlighed. Vi vil ikke påstå, at tiden kan skrues tilbage. At udviklingen kan stoppes. For det ønsker vi heller ikke. Vi tror på fremtiden. Og vi tror på en udvikling, hvor alle er med - og hvor ingen sættes af. Når dele af arbejdsmarkedet presses af ny teknologi, så vil vi sikre, at danske lønmodtagere kan mestre den nyeste teknik. Vi kan ikke stå af globaliseringen. Den er grundlæggende en fordel for Danmark, danske virksomheder og danske lønmodtagere. Men vi skal da ikke acceptere, at fri bevægelighed bliver det samme som social dumping. Vi har aldrig skabt fremskridt ved at se os tilbage. Der er kun en vej. Og det er fremad. Men vi vil insistere på, at alle kommer med, hver gang vi tager et nyt skridt ind i

fremtiden. Alle! Som vi har gjort det før. Så stopper vi op. Vi kigger os over skulderen. Vi sikrer os, at alle er med. Det er vores løfte. Danmark er en del af Europa. Vi tror på fælles løsninger. Vi ved, at vi kun er stærke, når vi arbejder sammen. Det ændrer ikke på, at store dele af Europas befolkninger igennem den seneste tid har gjort deres holdning klar. Danskerne stemte nej. Hollænderne stemte nej. Og briterne stemte nej. Og så burde det jo være såre enkelt. EU-toget kan ikke bare køre videre. Jeg sagde i december efter afstemningen om retsforbeholdet, at vi danskere ikke møder verden med mistro. Og jeg tror lige så meget på det europæiske projekt, som jeg altid har gjort. Intet andet politisk samarbejde har igennem verdenshistorien gjort mere for at sikre fred. Og intet andet samarbejde end det europæiske har for alvor evnet at tackle grænseoverskridende problemer. Vi har bare brug for at få mere sund fornuft ind i samarbejdet. Vi skal fokusere samarbejdet der, hvor det gør størst gavn. Vi skal sikre de ydre grænser. Sørge for en mere rimelig balance mellem det indre marked, den fri bevægelighed og lønmodtagernes rettigheder. Højne kravene til vores klima og miljø. Bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet. Og så er der en ting, jeg gerne vil bruge noget ekstra tid på. Skattesnyd. Svindel. Panamapapirer. Skattely. Konkurrence om lav skat. Det skal være slut. Rigmænd har systematisk flyttet deres penge. Væk fra Danmark. Til skattely på den anden side af kloden. Dem, der snyder, har ikke overholdt deres del af kontrakten. Det er vores fællesskab, der står på spil. Grådighedens tid skal være slut. Vi skal bekæmpe skattely. Vi skal stå sammen om at kunne finansiere vores velfærdssamfund. Det er rigtig godt med handel mellem landene, men uden velfærd duer det ikke. For hvis vi kun har et ræs mod bunden, hvor de europæiske lande konkurrerer på at have de laveste skatter og afgifter, så får vi i længden ikke råd til vores velfærd. Jeg foreslår konkret, at de socialdemokratiske partier i Europa går sammen om en solidaritetspagt. Jeg tror, at tiden er kommet til at sætte en bund under eksempelvis selskabsskatten. Så der også i fremtiden er råd til velfærd. Alt det tror jeg vil give opbakning til det europæiske projekt. Det er nødvendigt. For en ting er klart: EU kan ikke bare fortsætte uden befolkningernes tillid. Og vi har brug for et stærkt forpligtende samarbejde i Europa. Socialdemokratiet er lige nu danskernes foretrukne parti. Det er vi glade for. Det er vi stolte af. Vi vil være et parti, der repræsenterer hele Danmark. Mange forskellige mennesker. Fra dem, hvor livet kører godt. Og hvor mulighederne er blevet flere. Til dem og til jer, hvor livet engang imellem spænder ben. Hvor i morgen føles usikker. Hvis ikke vi som parti evner at repræsentere os allesammen, så giver vi højrefløjen det privilegium. Nøjagtigt som vi ser det rundt om i både Europa og USA. Det må ikke ske. Til jer, hvis

tillid vi har tabt. Vi håber på at vinde den tilbage. Vi ved, at vi skal gøre os fortjente til den. Og det vil vi kæmpe for. Vi kæmper i det hele taget for et samfund med en stærk sammenhængskraft. Ellers kan humlebien ikke flyve. Det kræver noget af os alle sammen. At vi bidrager. At vi tager ansvar. For os selv, for hinanden, for vores samfund, for vores demokrati, for verden omkring os. Vi er et lille land. Vi skal være til stede i verdens brændpunkter. Og det er vi. Vi skal hjælpe, når mennesker sendes på flugt. Det har vi altid gjort. Det gør vi i dag. Og det vil vi gøre i fremtiden. Der, hvor vi kan hjælpe flest, og der, hvor vi kan hjælpe mest, er i nærområderne. Her skal vi gøre mere. Jeg kan godt være bekymret for, om verdens opmærksomhed forsvinder nu, fordi der ikke længere er flygtninge på vores motorveje. Det ville være et svigt af dimensioner. Det må ikke ske. Samtidig står vi med en stor opgave selv. Mange nye danskere lever gode liv i Danmark. Fordi de kan, fordi de vil, og fordi vi som samfund har givet dem muligheden. Det skal vi blive ved med. Det kræver, at vi taler ordentligt til og om hinanden. Samtidig er der også nogle, der ikke griber mulighederne. Som ikke har lært dansk, selvom de har boet her i mange år. Som etablerer sig i parallelsamfund. Alt for mange, der stadig ikke er i arbejde. De integrationsproblemer, vi står med i dag, er skabt gennem flere årtier. Det er ikke nogen, vi løser med et fingerknips. Vi kan i stedet starte med at sikre, at problemerne ikke vokser sig endnu større. Det er derfor, vi siger, at der er en grænse for, hvor mange nye udlændinge, vi som samfund kan tage imod. Jeg er glad for, at det er noget, vi bredt i Folketinget er enige om. Betyder det, at Socialdemokratiet vil stramme bare for at stramme? Nej. Det betyder, at vi først som sidst vil værne om vores samfundsmodel og vores sammenhængskraft. Det kræver mange gange svære beslutninger. Og vanskelige dilemmaer. Den opgave løser vi. Det vil vi også gøre i fremtiden. Udlændingepolitik skal funderes hen over den politiske midte. Og den skal have opbakning i befolkningen. For vi vil et samfund, der hænger sammen. Alt for mange piger og kvinder med minoritetsbaggrund lever dårlige liv. Med social kontrol. Uden ligestilling. Andre udsættes for vold. Den danske frihed er ikke længere for os alle. Derfor vil jeg gerne gøre det helt klart: Socialdemokratiet vil altid stå på jeres side. I opgøret med en patriarkalsk og undertrykkende kultur. I kampen for at få lov til at finde jeres egen vej i livet. Jeres frihedskamp er vores frihedskamp, og I må aldrig tvivle på vores solidaritet. Kære venner. Hvis den populisme, der tit præger politik herhjemme og i udlandet, kunne omsættes til energi, ville vi være fri af fossile brændstoffer allerede næste år. Der findes ikke lette løsninger. Så dem kommer vi ikke med. Men vores kompas. Det tror vi på. Der er råd til at udvikle velfærden. Til vækst og til uddannelse. Og vi skal HELE tiden bekæmpe de

uretfærdigheder, der stadig er i vores samfund; den psykisk sårbare, der ikke får rette behandling, dem, der er kommet i klemme i en af reformerne, de alt for mange hjemløse. Den enlige mor, der risikerer at blive sat på gaden på grund af et uigennemtænkt og asocialt kontanthjælpsloft. Vi kan ikke gøre det hele på en gang. Vi løser problemerne skridt for skridt. Er der et parti i Folketinget, vi kan samarbejde med om alt det her? Om alt det, vi gerne vil? Nej. Til gengæld kan vi nå lidt ad vejen med de fleste. Når det gælder ambitiøse mål for vores klima og miljø. Når det handler om at forbedre vilkårene for dem i vores samfund, der har mindst. Når det gælder om at satse på uddannelse og de kommende generationer. Børns rettigheder og kampen imod social dumping. Når det handler om at tro på, at i morgen kan blive bedre end i dag - ja, så har vi meget tilfælles med de partier, der ligesom os ønsker en anden retning for Danmark. De Radikale. SF. Alternativet. Og Enhedslisten. Tak for samarbejdet. Vi kan være uenige om konkret politik. Men vi er sjældent uenige om retningen for et bedre Danmark. Socialdemokratiet har aldrig været et blokparti. Danmark skal ikke styres af en rød blok. Danmark skal ikke styres af en blå blok. Vi skal gøre det, vi altid har gjort. Samarbejde. Og hvad enten det er i landets kommuner eller på Christiansborg, så kan vi samarbejde med alle partier. Det tror jeg egentlig også, befolkningen forventer af os. Jeg vil i dag gerne sende en hilsen til Dansk Folkeparti: Vi er åbenlyst uenige om meget. Både indenrigs- og udenrigspolitisk. Alligevel er det lykkedes at skabe resultater sammen. Som da vi for et år siden indgik en ny og bedre dagpengeaftale. Som da I endte med at støtte vores modstand imod Venstres forsøg på at indføre minusvækst i kommunerne. Som den togfond, Venstre prøver at aflive, men hvor vi og et flertal i Folketinget holder fast i, at hele landet skal hænge sammen. Men det var jer, der gjorde Lars Løkke Rasmussen til statsminister, og I støtter ham fortsat. Det må I stå på mål for. Sidst I gik sammen med de blå partier og indgik en finanslov for i år, fejrede Liberal Alliance skattelettelserne med champagne. Det er perspektivet i et samarbejde med blå blok. Jeg vælger at stole på jer nu, når I siger, at I ikke lægger stemmer til at sænke topskatten. Derfor tror jeg også på, at vi sammen kan indgå en 202s-aftale med regeringen. Hvor vi prioriterer penge til velfærd, vækst og opkvalificering. Hvor vi ikke sænker topskatten eller beder nedslidte danskere arbejde endnu længere. På de punkter er vi meget uenige med Venstre. Men samarbejde, det vil vi gerne. Også om de svære opgaver her og nu. Det tilbud står ved magt. Om det kan lade sig gøre, afhænger i sagens natur af Lars Løkke. Min opfordring er klar: Lad os indgå en bred aftale med de partier, der vil tage ansvar. For ved I hvad? Hvis man har problemer med stålsatte øjne, så har man mere brug for en øjenlæge

end en 202s-plan. Da jeg blev formand for Socialdemokratiet, gav jeg Lars Løkke Rasmussen et løfte. Om at være hans medspiller, når vi sammen kan skabe resultater, der er rigtige for Danmark. Og om at være hans hårdeste modspiller, når han skævvrider Danmark og glemmer at tænke på dem, der har mindst. Det løfte har jeg holdt. Og det agter jeg at blive ved med. Danmark har ikke brug for splittelse. Hverken mellem land og by eller mellem generationer. Og slet ikke mellem mennesker. I en verden, der er usikker - og hvor udfordringerne er store og vigtige - har Danmark brug for en stærk og troværdig ledelse af landet. Danmark har brug for en regering, der kan formidle et bredt samarbejde på Christiansborg og i samfundet. Danmark har brug for en regering, der sætter landets interesser over sine egne. Det ansvar er vi klar til at påtage os. Humlebien flyver. Det gør vores samfund også. Og ved I hvad? Sammen kan vi få det til at flyve endnu højere. Vi tror på fremtiden. Vi kæmper for retfærdighed. Vi stoler på Danmark. Tak for ordet.

Tags

Politisk tale, Socialdemokratiet

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/mette-frederiksens-beretning-paa-socialdemokratiets-kongres-2016>